

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Mieczysław Małecki

Sędziowie: SSO Małgorzata Ziółka (spr.)

SSO Dariusz Śliwiński

Protokolant: apl. radc. M. R.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej -

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 roku w sprawie **D. G.**,

skazanego z art. 225 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.,

zażalenia, wniesionego przez obrońcę z urzędu

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12 kwietnia 2016 roku sygnatura akt IV Ka 224/16

w przedmiocie zasądzenia od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 426 § 2 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

W punkcie II wyroku z dnia 12 kwietnia 2016 roku, Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. kwotę 516,60 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej D. G. z urzędu w postępowaniu odwoławczym (wyrok – k. 378 akt, uzasadnienie punktu II wyroku – karta 397 akt).

Powyższe postanowienie zaskarżyła adw. A. C., podnosząc, iż stawki minimalne za obronę z urzędu przed sądem odwoławczym – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku – wynoszą 840 złotych, co wraz z podatkiem VAT daje kwotę 1033,20 złotych.

W konsekwencji powyższego obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na jej rzecz kwoty 1033,20 złotych.

(zażalenie – karta 398 – 399 akt).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie adw. A. C. okazało się w bezzasadne.

Zdaniem Sądu Odwoławczego zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o pełne podstawy prawne i faktyczne, przekonywująco wskazując w uzasadnieniu powody, dla których należało na rzecz obrońcy z urzędu zasądzić li tylko kwotę 516, 60 złotych brutto.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż – wbrew temu co sugerowano w zażaleniu – Sąd Okręgowy rozstrzygając o kosztach obrońcy z urzędu bazował na rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku – vide przedostatni akapit uzasadnienia wyroku - karta 397 akt.

Po wtóre – w § 4 ust. 1 powyższego rozporządzenia wskazano, iż opłatę z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ustala się w wysokości co najmniej 1/2 opłaty maksymalnej określonej w rozdziałach 2 – 4. Zaś w ustępie 2 powyższego paragrafu wskazano, że ustalenie opłaty w wysokości wyższej niż określona w ustępie 1 następuje z uwzględnieniem zawłości sprawy oraz nakładu pracy adwokata oraz wkładu jego pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności czasu poświęconego na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczby stawieniectw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach.

Treść powyższych przepisów została wzięta pod uwagę, co w połączeniu z treścią § 17 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia, doprowadziło Sąd Okręgowy do podjęcia słusznej decyzji o zasądzeniu na rzecz adw.

A. C. kwoty 516,60 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślić należy, że postępowanie odwoławcze ograniczyło się do jednej rozprawy apelacyjnej, a adw. A. C. występowała także przed sądem rejonowym i znała już sprawę D. G..

Zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego jest więc – w ocenie Sądu Odwoławczego – w pełni trafne i uzasadnione okolicznościami sprawy.

Z kolei w swoim zażaleniu obrońca z urzędu nie przedstawiła żadnych argumentów, które uzasadniałyby jej stanowisko, że rzeczywiście powinna otrzymać wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym w wysokości wyższej, aniżeli przewiduje to § 4 ust. 1 rozporządzenia. Tym samym zażalenie sprowadza się do zwykłej polemiki z zaskarżonym orzeczeniem, nie podważając zasadności decyzji Sądu Okręgowego.

W związku z powyższym należało orzec o nieuwzględnieniu zażalenia obrońcy z urzędu i o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.

/D. Ś./ /M. M./ /M. Z./